

De Boer
ACCOUNTANTS

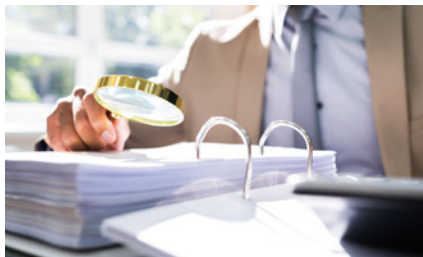

APRIL 2025

Kwaliteit voor iedereen!

LOONBELASTING

FIOD vindt zwarte loonlijst: naheffing voor uitzendbureau

Een uitzendbureau voor technisch personeel komt in opspraak wanneer de FIOD tijdens een doorzoeking een belastend spreadsheet ontdekt. Deze doorzoeking vindt plaats in het kader van een strafrechtelijk onderzoek naar de rechtsvoorganger van het bedrijf. De in beslag genomen informatie wordt gedeeld met de Belastingdienst, die vervolgens een boekenonderzoek instelt bij het uitzendbureau. Dit leidt tot een naheffingsaanslag loonheffingen van € 183.230, die na bezwaar wordt verlaagd naar € 129.037. Het bedrijf gaat tegen de uitspraak op bezwaar in beroep bij de rechtbank Zeeland-West-Brabant. De rechtsvraag is of de inspecteur terecht een naheffingsaanslag heeft opgelegd en zo ja, of de hoogte daarvan correct is.

Standpunt van de belastingplichtige

Het uitzendbureau stelt dat zij de aangiften loonheffingen naar de juiste bedragen heeft ingediend. Ze betwist dat sprake zou zijn van zwarte loonbetalingen en suggereert dat de gevonden spreadsheet mogelijk een conceptversie was voor controledoeleinden. Tot slot stelt het bedrijf dat als er al zwarte betalingen zouden zijn gedaan, dit privé moet zijn gebeurd.

Standpunt van de inspecteur

De inspecteur baseert zich op de spreadsheet, die tijdens de FIOD-inval is aangetroffen. Opvallend is dat deze spreadsheet is gevonden bij een andere bv, terwijl de informatie betrekking heeft op het uitzendbureau. Dit suggereert volgens de inspecteur dat beide bedrijven nauw met elkaar verweven zijn, ondanks dat slechts 28,12% van de activiteiten was

overgedragen. De inspecteur heeft deze informatie uit het strafrechtelijk onderzoek gebruikt voor het opleggen van de naheffingsaanslag.

Oordeel van de rechtbank

De rechtbank oordeelt dat het bedrijf geen concrete verifieerbare verklaring heeft gegeven voor de geconstateerde verschillen tussen de administratie en de aangetroffen spreadsheet. De rechtbank vindt het veelzeggend dat het document is gevonden bij de rechtsvoorganger, terwijl de informatie betrekking heeft op een andere juridische entiteit. Dit bevestigt de nauwe verwevenheid tussen beide bedrijven, aldus de rechtbank. Volgens de rechtbank is de loonadministratie van het uitzendbureau dermate gebrekkig dat deze niet kan dienen als grondslag voor het doen van de aangiften loonheffingen. Het uitzendbureau heeft niet de vereiste aangiften gedaan. Daarom heeft de rechtbank de bewijslast omgekeerd en verzwaaard. De hoogte van de naheffingsaanslag berust op een redelijke schatting. Het uitzendbureau heeft niet doen blijken dat de naheffingsaanslag naar een te hoog bedrag is opgelegd, aldus de rechtbank.

Tip

Deze zaak toont aan dat strafrechtelijk onderzoek en fiscale handhaving nauw met elkaar verweven zijn. Informatie uit strafrechtelijke onderzoeken kan worden gebruikt voor belastingheffing. Het oprichten van een nieuwe juridische entiteit biedt geen bescherming tegen onderzoek naar eerdere fiscale overtredingen. Zorg daarom voor een transparante bedrijfsvoering en een correcte administratie, ook bij bedrijfsovernames of -splittingen.

ONDERNEMINGSWINST

Kort kijken, hoog schatten: het hof fluit de inspecteur terug

Een belastingplichtige runt samen met een medevenoot een coffeeshop. Na waarnemingen ter plaatse (wtp's) heeft de Belastingdienst navorderingsaanslagen opgelegd omdat niet alle omzet was verantwoord. Zowel de rechtbank als het hof oordeelden dat de inspecteur te snel conclusies heeft getrokken uit een beperkt

aantal waarnemingen. De rechtsvraag was: wanneer is sprake van een redelijke schatting?

Standpunt van de belastingplichtige

De belastingplichtige betwist dat het geringe aantal waarnemingen representatief is voor zijn normale omzet. Hij wijst erop dat de Belastingdienst uit slechts zes wtp's in vier jaar van maximaal één of twee uur per keer vergaande conclusies trekt voor een bedrijf dat twaalf uur per dag open is. Volgens de belastingplichtige kan je uit zulke beperkte waarnemingen geen conclusies trekken voor een heel jaar.

Standpunt van de inspecteur

De inspecteur verdedigt zijn schatting door te wijzen op de klantentellingen tijdens de wtp's. Met gemiddeld 41 klanten per uur en een besteding van € 12,20 komt de uromzet op € 500,20. Als je dit doorrekenet naar een hele week met 12 openingsuren per dag, zou dit een weekomzet van ruim € 40.000 betekenen. De inspecteur vindt dit een redelijke berekening van de werkelijke omzet.

Oordeel van de rechtbank

De rechtbank veegt de schatting van tafel. De waarnemingen zijn te beperkt in aantal (zes keer in vier jaar) en duur (maximaal één uur per dag) om daar zulke vergaande conclusies uit te trekken. Ook kon één van de tellingen niet worden gebruikt omdat toen klanten werden 'afgevangen'. De inspecteur heeft volgens de rechtbank veel te weinig feitelijke gegevens verzameld om zijn schatting op te baseren.

Oordeel van het hof

Het hof bevestigt het oordeel van de rechtbank. Een redelijke schatting moet volgens het hof op voldoende waarnemingen zijn gebaseerd. De inspecteur gaat hier op twee punten de mist in. Ten eerste is het onverantwoord om uit één of twee tellingen per jaar van hooguit twee uur conclusies te trekken voor een heel jaar met 365 dagen en 12 openingsuren per dag. Ten tweede heeft de inspecteur niet onderbouwd waarom waarnemingen uit 2019 ook relevant zouden zijn voor 2015-2018. Het hof benadrukt dat het beperkte aantal waarnemingen een bewuste keuze was van de inspecteur zelf. Die keuze kan niet worden afgewen-

teld op de belastingplichtige. Voor een redelijke schatting had de inspecteur meer waarnemingen moeten doen, verspreid over langere periodes.

Conclusie

Deze uitspraak maakt duidelijk dat voor het schatten van verzwegen omzet meer nodig is dan enkele korte waarnemingen. De Belastingdienst moet zijn schatting baseren op voldoende feitelijke gegevens. Dit betekent in de praktijk dat de Belastingdienst meer en langere waarnemingen moet doen om tot een redelijke schatting te komen.

Herinvesteringsvoornemen zonder concreet plan

Na verwijzing door de Hoge Raad dient Hof Den Bosch de vraag te beantwoorden of een bv een herinvesteringsreserve kan vormen voor boekwinsten, die zij in 2010 en 2011 heeft behaald bij de vervreemding van onroerende zaken. De Hoge Raad heeft in het verwijzingsarrest overwogen dat het voornemen tot herinvestering niet realiseerbaar hoeft te zijn in het jaar van vervreemding om een herinvesteringsreserve te kunnen vormen. Een herinvesteringsreserve kan niet worden gevormd of valt vrij in de winst als niet te verwachten is dat herinvestering binnen de wettelijke termijn zal kunnen plaatsvinden. Het is aan de inspecteur om dat te stellen en te bewijzen.

De Hoge Raad heeft verder opgemerkt dat voor de vorming van een herinvesteringsreserve een concreet plan voor een vervangende investering niet vereist is. Die eis geldt wel voor de toepassing van de ruilarresten. Er hoeft ook nog geen concreet plan voor de financiering van die investering te zijn.

Het hof is van oordeel dat de bv aanmerkelijk heeft gemaakt dat een herinveste-

ringsvoornemen aanwezig was. In 2010 was er nog geen concreet plan van vervanging en financiering, maar in 2011 wel, gezien de concrete interesse in diverse panden, de taxatierapporten van die panden en de financieringsaanvragen. De bv heeft in de jaren 2010 en 2011 terecht een herinvesteringsreserve gevormd.

FORMEEL RECHT

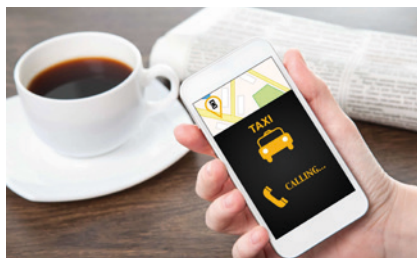
Besluit Bestuurlijke Boeten Belastingdienst gewijzigd

De staatssecretaris van Financiën heeft het Besluit Bestuurlijke Boeten Belastingdienst gewijzigd per 1 januari 2025. De bedragen van de vergrijpboeten voor het niet nakomen van de informatieverplichtingen zijn verhoogd in verband met de indexatie van de wettelijke boetemaxima. De boete voor grove schuld is verhoogd van € 1.378 naar € 1.677. De boete voor opzet is verhoogd van € 2.757 naar € 3.354. De maximale vergrijpboete is verhoogd van € 5.514 naar € 6.709.

De verzuimboetes, die betrekking hebben op de opgaaf van intracommunautaire prestaties, zijn gewijzigd. De vorige versie van het besluit bevatte percentages van het wettelijk maximum voor verschillende verzuimboeten. Die percentages zijn vervangen door bedragen. Waar in de vorige versie 2,5% stond, staat nu € 167. Waar 6% stond staat nu € 335 en waar 25% stond staat € 1.677.

ARBEIDSRECHT

Uber-chauffeurs zijn zelfstandige of werknemer

De Hoge Raad heeft een aantal juridische vragen van Hof Amsterdam beantwoord in een rechtszaak tussen Uber en vakbond

FNV. De belangrijkste vraag in deze zaak is of Uber-chauffeurs werknemers of zelfstandige ondernemers zijn. De Hoge Raad oordeelt als volgt:

- het feit, dat iemand zich als ondernemer gedraagt, kan doorslaggevend zijn;
- twee chauffeurs, die hetzelfde werk doen voor Uber, kunnen toch een verschillende juridische status hebben;
- voor de beoordeling telt niet alleen wat er gebeurt binnen de relatie met Uber, maar ook wat chauffeurs daarbuiten doen.

Dit betekent concreet het volgende: als chauffeur A alleen voor Uber rijdt, geen bedrijfsinvesteringen doet en weinig risico loopt, kan hij als werknemer worden gezien. Maar als chauffeur B voor meerdere platforms rijdt, zelf heeft geïnvesteerd in zijn auto, zakelijke verzekering heeft afgesloten en zich naar klanten toe als ondernemer presenteert, kan hij als zelfstandige worden beschouwd, ook al zijn de afspraken met Uber en de werkzaamheden precies hetzelfde.

Wat nu?

Hof Amsterdam moet nu beslissen welke (groepen) chauffeurs als werknemer moeten worden beschouwd en welke als zelfstandige. De uitspraak van de Hoge Raad heeft niet alleen gevolgen voor Uber, maar ook voor andere platformbedrijven zoals Deliveroo, Helpling en Temper.

ALGEMEEN

Belastingdienst controleert in 2025 extra op zakelijke kosten

De Belastingdienst gaat in 2025 extra aandacht besteden aan de beoordeling van zakelijke kosten, onder andere bij eenpersoons-bv's. Dit komt voort uit waarnemingen waaruit blijkt dat kostenposten regelmatig verkeerd worden verwerkt en dat leidt tot correcties (navorderingen en naheffingen).

Uit analyses van voorgaande jaren, zoals de jaarlijkse steekproef ondernemingen, blijkt dat veel correcties in de aangiften te maken hebben met privéuitgaven die onterecht worden opgevoerd als zakelijke kosten. Denk aan schilderwerk van een

privéwoning of abonnementen om te sporten en streamingdiensten. Deze onjuiste aftrekposten komen zowel bij zelfstandige ondernemers als bij directeur-groothoouders (dga's) van eenpersoons-bv's veel voor.

Bij deze laatste groep ziet de Belastingdienst opvallend vaak hoge fiscale correcties in de vennootschapsbelasting en verkapte winstuitdelingen in de inkomstenbelasting. Deze hebben vaak betrekking op opgevoerde onzakelijke kosten.

Belastingdienst stelt digitaal bezwaar verder uit

De Belastingdienst werkt samen met koepelorganisaties en softwareontwikkelaars aan de invoering van digitaal bezwaar voor de inkomstenbelasting, btw (omzetbelasting) en vennootschapsbelasting. De verwachting was dat deze functionaliteit, na eerder uitstel, halverwege het eerste kwartaal van 2025 beschikbaar zou zijn. Door onvoorziene omstandigheden is dit niet haalbaar gebleken.

De Belastingdienst streeft ernaar digitaal bezwaar eind eerste kwartaal 2025 alsnog mogelijk te maken.

SOCIALE VERZEKERINGEN

Vast contract zonder schriftelijke vastlegging kost geld

Een groothandelaar in voedingsmiddelen kreeg van de Belastingdienst een naheffingsaanslag premieheffing werknemersverzekeringen opgelegd. Bij een boekenonderzoek constateerde de Belastingdienst dat ten onrechte de lage AWf-premie (WW-premie) was toegepast op het loon van een van de werknemers, omdat een schriftelijke arbeidsovereenkomst ontbrak. Dit leidde tot een naheffingsaanslag plus een boete en belas-

tingrente. De rechtbank moest oordelen of deze naheffing terecht was.

Standpunt van de werkgever

De werkgever vindt de naheffing onterecht. Hij wijst erop dat de werknemer al sinds 2009 in dienst was en dat de arbeidsovereenkomst van rechtswege was omgezet naar onbepaalde tijd. Een nieuwe schriftelijke overeenkomst was volgens hem niet nodig, omdat dit wettelijk al geregeld was. Ook had hij in 2019 een schriftelijke verklaring afgegeven waarin stond dat de werknemer een vast contract had. Het kan volgens hem niet de bedoeling van de wetgever zijn geweest om in een geval waarbij arbeidsrechtelijk sprake is van een arbeidsovereenkomst voor onbepaalde tijd toch de hoge WW-premie te heffen.

Standpunt van de inspecteur

De inspecteur stelt zich op het standpunt dat voor de lage WW-premie sinds 2020 een schriftelijke arbeidsovereenkomst voor onbepaalde tijd verplicht is. Deze moet in de loonadministratie worden bewaard. De werkgever heeft geen schriftelijke overeenkomst en ook de werkgeversverklaring uit 2019 voldoet niet, omdat deze alleen door de werkgever is ondertekend. De inspecteur wijst erop dat werkgevers tot 1 juli 2020 de tijd hebben gekregen om dit soort zaken in orde te brengen.

Oordeel van de rechtbank

De rechtbank oordeelt dat de naheffing, boete en rente terecht zijn. De wetgever heeft het schriftelijk vastleggen van arbeidsovereenkomsten bewust opgenomen in de Wet arbeidsmarkt in balans om een goed controlebaar systeem te creëren. Voor de lage AWf-premie is het niet genoeg dat een werknemer in de praktijk een vast contract heeft: er moet een schriftelijke overeenkomst zijn, die door beide partijen is ondertekend. De rechtbank vindt ook dat er geen sprake is van een pleitbaar standpunt of van afwezigheid van alle schuld, waardoor de boete in stand blijft.

Conclusie

Deze uitspraak maakt duidelijk dat de wetwijziging van 2020 grote financiële consequenties kan hebben. Het verschil tussen de lage en hoge WW-premie is

5%. Bij een werknemer met een jaarloon van € 30.000 betekent dit een extra premie van € 1.500 per jaar. Het is dus essentieel dat u voor alle werknemers met een vast contract beschikt over een door beide partijen ondertekende schriftelijke arbeidsovereenkomst. Heeft u dit niet op orde? Dan riskeert u naheffingen over meerdere jaren, plus boetes en rente.

INTERNATIONAAL

Toerekening reistijd bij toepassing evenredigheidsbreuk

De Hoge Raad heeft in een recent arrest duidelijkheid gegeven over de evenredigheidsbreuk bij de belastingheffing onder verdragen ter voorkoming van dubbele belastingheffing. Wanneer een inwoner van Nederland werkzaamheden in dienstbetrekking in een ander land verricht, bepaalt het verdrag welk land de heffingsbevoegdheid heeft over het loon van deze werknemer. Daarbij speelt de vraag hoe dat loon moet worden toegerekend aan reisdagen van de werknemer. Belastingverdragen, toelichtende nota's bij belastingverdragen en OESO-commentaren bepalen niet hoe de reistijd van dienstreizen toegerekend moet worden.

De Hoge Raad stelt voorop dat voor de toepassing van de evenredigheidsbreuk bij het maken van een dienstreis de reistijd moet worden aangemerkt als tijd, die is besteed aan de uitoefening van de dienstbetrekking. Dat geldt ook voor zover tijdens de reistijd geen activiteiten worden verricht die verband houden met de dienstbetrekking.

Eenvoudshalve rekent de Hoge Raad het loon van een reisdag voor de helft toe aan het land van vertrek en voor de helft aan het land van aankomst. Daarbij hoeft geen rekening te worden gehouden met het

aantal uren dat daadwerkelijk op een reisdag in het ene of in het andere land is gewerkt. De duur van de reis is voor de toerekening niet van belang, evenmin als een eventuele tussenstop tijdens de reis.

OVERIGE HEFFINGEN

WOZ: Vergelijkingsobjecten uit andere dorpskern bruikbaar

Een woningeigenaar is het niet eens met de WOZ-waarde van zijn woning. De woningeigenaar vindt onder meer dat de vergelijkingsobjecten niet bruikbaar zijn, omdat die in een andere kern zijn gelegen. De heffingsambtenaar van de gemeente is het daar niet mee eens. Hij wijst erop dat het vinden van voldoende goed vergelijkbare referenties in een klein dorp niet mogelijk is. Om die reden heeft hij ook naar andere kernen van de gemeente gekeken.

De rechtbank kan dat volgen en acht deze vergelijkingsobjecten, gelet op dit verder niet weersproken betoog van de heffingsambtenaar, voldoende vergelijkbaar met de woning.

Naheffingsaanslag parkeerbelasting van € 0

Een automobilist parkeert zijn auto aan de Oscarlaan in Almere. Het eerste uur parkeren is hier gratis. Vanaf het tweede uur moet wel betaald worden. De automobilist parkeert langer dan een uur, zonder een parkeerkaartje aan te schaffen of de parkeerapparatuur in werking te stellen. Een parkeercontroleur legt een naheffingsaanslag op van € 66,50, bestaande uit € 0 aan parkeerbelasting (het tarief van het eerste uur) en € 66,50 aan kosten. De automobilist gaat hiertegen in bezwaar en later in beroep. De vraag in deze zaak is of een naheffingsaanslag parkeerbelas-

ting rechtsgeldig kan zijn als deze uitsluitend uit kosten bestaat.

Wat stelt de automobilist?

De automobilist stelt dat de naheffingsaanslag onrechtmatig is. Aangezien geen belasting is nageheven, is geen sprake van niet-betaalde belasting. Een naheffingsaanslag die alleen uit kosten bestaat, kan volgens hem niet rechtsgeldig zijn.

Wat is het verweer van de gemeente?

De heffingsambtenaar van de gemeente stelt dat de naheffingsaanslag terecht is opgelegd. Hij voert ter onderbouwing van zijn standpunt twee gronden aan. Ten eerste heeft de automobilist geen "aangifte" gedaan door het niet in werking stellen van de parkeerapparatuur; immers, ook voor het gratis parkeren moet een ticket worden gehaald. Ten tweede stelt de heffingsambtenaar dat hij er ook voor had kunnen kiezen om, in plaats van het tarief van het eerste uur (dat gratis is), het tarief van het tweede uur (€ 1) na te heffen, aangezien de automobilist feitelijk langer dan één uur heeft geparkeerd en voor dat tweede uur wel belasting verschuldigd was. De inspecteur vindt daarom dat zowel de naheffingsaanslag als de kostenberekening rechtmatig zijn.

De rechtbank beslist

De rechtbank volgt in beroep het standpunt van de heffingsambtenaar. De rechtbank gaat mee in de redenering dat ook bij gratis parkeren de verplichting bestaat om de parkeerapparatuur te gebruiken en dat de niet-naleving hiervan kan leiden tot een naheffingsaanslag van kosten. De rechtbank ziet geen reden om de kostenberekening aan te passen en laat de naheffingsaanslag in stand zoals deze door de heffingsambtenaar is opgelegd.

Het hof oordeelt anders

Het hof vernietigt de uitspraak van de rechtbank. Het hof oordeelt dat vereist is dat parkeerbelasting die op aangifte betaald had moeten worden, niet is betaald. Aangezien de heffingsambtenaar geen parkeerbelasting heeft nageheven, immers de aanslag bestaat uitsluitend uit kosten, erkent de ambtenaar daarmee dat er geen sprake is van niet-betaalde parkeerbelasting. De naheffingsaanslag kan daarom niet in stand blijven. Het hof verworpt ook de argumenten dat een

bevoegdheid tot naheffing bestaat, omdat geen aangifte is gedaan of omdat een hoger tarief had kunnen worden toegepast.

INKOMSTENBELASTING

Geen rechtsherstel box 3 ondanks lagere aanslag

Een Nederlandse belastingplichtige heeft onroerende zaken in Frankrijk en Duitsland en staat voor een bijzonder fiscaal dilemma. Ze vraagt de Belastingdienst om de Wet rechtsherstel box 3 toe te passen op haar aangifte over 2019, ook al leidt dit tot een hoger belastbaar inkomen. Waarom? Omdat de uiteindelijke belastingaanslag door een andere voorkomingsregeling toch lager zou uitvallen. De rechtbank oordeelt over deze ogenschijnlijk vreemde situatie: kan een regeling bedoeld als voordeel voor belastingplichtigen worden toegepast als deze het belastbaar inkomen verhoogt?

Wat is het verschil tussen de twee berekeningsmethoden?

Bij de reguliere berekening van box 3 komt de belastingplichtige uit op een belastbaar inkomen van € 37.909. Na de aftrek ter voorkoming van dubbele belasting bedraagt haar te betalen belasting € 3.347.

Bij toepassing van de Wet rechtsherstel box 3 zou haar belastbaar inkomen hoger uitvallen: € 42.808. Door een gunstigere regeling voor het verrekenen van in het buitenland betaalde belasting zou haar uiteindelijke belastingaanslag echter lager zijn, namelijk € 2.421. Dit is een verschil van ruim € 900 in het voordeel van de belastingplichtige.

Standpunt Belastingdienst

De Belastingdienst wijst echter op de tekst van de Wet rechtsherstel box 3. Daar staat duidelijk dat de wet alleen mag worden toegepast "voor zover dit tot een lager voordeel uit sparen en beleggen leidt". Aangezien het belastbaar inkomen juist stijgt van € 37.909 naar € 42.808, is niet aan deze voorwaarde voldaan. Het feit dat de uiteindelijke belastingaanslag lager zou zijn, doet volgens de Belastingdienst niet ter zake.

Hoe oordeelt de rechtbank?

De rechtbank oordeelt dat de Belastingdienst gelijk heeft. De wettekst is duidelijk: de Wet rechtsherstel box 3 mag alleen worden toegepast als dit tot een lager belastbaar inkomen uit sparen en beleggen leidt. De rechtbank ziet geen ruimte in de wet of de wetsgeschiedenis om af te wijken van deze voorwaarde. Het feit dat de belastingplichtige door een andere berekening van de aftrek ter voorkoming van dubbele belasting uiteindelijk minder belasting zou betalen, is volgens de rechtbank niet relevant. De wet kijkt alleen naar het effect op het belastbaar inkomen, niet naar het effect op de uiteindelijke belastingaanslag.

Hebben belastingverdragen invloed?

De belastingplichtige beroept zich ook op de belastingverdragen met Frankrijk en Duitsland. De rechtbank is echter duidelijk: deze verdragen regelen alleen welk land belasting mag heffen en niet hoe het belastbaar inkomen in Nederland wordt berekend. De wijze waarop Nederland het voordeel uit sparen en beleggen berekent en voorkoming van dubbele belasting verleent, valt buiten het bereik van deze belastingverdragen.

Hardheidsclausule

De minister van Financiën is bevoegd om tegemoet te komen aan onbillijkheden die zich bij de toepassing van de belastingwet mochten voordoen. Als de belastingplichtige meent dat hier sprake van is, dan kan zij een verzoek indienen om toepassing van de hardheidsclausule. Of die in dit geval moet worden toegepast, is niet ter beoordeling aan de belastingrechter.

Alleen zakelijke ritten administreren is onvoldoende

Een ondernemer levert belegde broodjes aan tankstations en bedrijven. Hij maakt daarbij gebruik van een bestelauto. In de

aangifte inkomstenbelasting geeft hij de bijtelling wegens privégebruik aan, maar tekent hiertegen later bezwaar aan.

De ondernemer stelt dat er geen sprake is van privégebruik van de bestelauto. Hij kan dit onderbouwen met een administratie van alle zakelijk bezochte adressen, die gestaafd kunnen worden door de facturen aan zijn afnemers. De inspecteur stelt dat met het alleen aantonen van de zakelijk gereden kilometers niet is uitgesloten dat de ondernemer ook voor privédoeleinden gebruik heeft gemaakt van de bestelauto.

De rechtbank is met de inspecteur van oordeel dat de ondernemer geen informatie heeft over het totaal aantal met de auto gereden kilometers. Daarmee blijft de mogelijkheid open dat het totaal aantal gereden kilometers hoger ligt dan het aantal gereden zakelijke kilometers. Het bewijsaanbod met betrekking tot de gereden zakelijke kilometers kan dus niet leiden tot uitsluitel dat geen privékilometers zijn gereden en wordt om die reden door de rechtbank gepasseerd. De inspecteur heeft terecht een onttrekking in aanmerking genomen voor het gebruik van de auto voor privédoeleinden.

OMZETBELASTING

Zonder aanmelding geen KOR

Een kleine ondernemer doet geen aangifte btw. De inspecteur legt daarom een naheffingsaanslag omzetbelasting op. Gelijktijdig met de naheffingsaanslag legt de inspecteur een boete op wegens het niet betalen en een boete wegens het niet doen van aangifte. De ondernemer tekent hiertegen bezwaar aan, waarna de inspecteur de aanslag vermindert tot nihil en de boete wegens het niet betalen van omzetbelasting vernietigt. De inspecteur handhaaft de boete wegens het niet doen van aangifte.

De kleine ondernemer stelt beroep in tegen de boete wegens het niet doen van aangifte. Zij voert aan dat zij in het betreffende tijdvak meedeed aan de kleineondernemersregeling (KOR) en dat zij daardoor niet verplicht was om aangifte omzetbelasting te doen. Zij vindt dat de boete

daarom onterecht aan haar is opgelegd.

De rechtbank is van oordeel dat de inspecteur aannemelijk heeft gemaakt dat de ondernemer aangifte omzetbelasting had moeten doen en dat zij dat niet gedaan heeft. De KOR wordt uitsluitend naar aanleiding van een verzoek van een belastingplichtige daartoe toegepast en de inspecteur stelt dat er bij de Belastingdienst geen verzoek van de ondernemer bekend is. Daarbij komt dat de inspecteur een brief heeft overgelegd waarin de ondernemer wordt gewezen op haar aangifteplicht. De ondernemer heeft daar niets tegenover gesteld anders dan de blote stelling dat zij meedeed aan de KOR.

De verzuimboete is dan ook terecht aan de ondernemer opgelegd. De rechtbank overweegt verder dat een verzuimboete als prikkel dient om aan aangifteverplichtingen te voldoen en dat deze onafhankelijk is van de hoogte van het bedrag van de verschuldigde belasting. De rechtbank acht de verzuimboete dan ook passend en geboden.

Verlaagd btw-tarief voor sporten op het strand

De Hoge Raad heeft geoordeeld dat buitensportactiviteiten op en rond het strand onder het verlaagd btw-tarief kunnen vallen. Voorwaarde is wel dat er gebruik kan worden gemaakt van een accommodatie met het oog op de voorbereiding voor het beoefenen van de sport en/of de afronding daarvan.

In een drietal zaken waarover de Hoge Raad heeft geoordeeld, vonden de sportactiviteiten plaats op een door de gemeente voor het beoefenen van strand-sporten aangewezen openbaar stuk strand. Voor het blokarten, powerkiten, beachvolleybal, beachvoetbal en hand-

boogschieten kunnen de sporters gebruiken van een nabijgelegen strandpaviljoen. Hier hebben zij de beschikking over een ontvangstruimte, een opslagruimte en een kleedruimte met douchegelegenheid. Voor de surflessen wordt een voor het omkleeden en douchen ingerichte vrachtcontainer op het strand geplaatst, die bij slecht weer ook gebruikt kan worden voor instructies.

De Hoge Raad concludeert dat met de beschikking over het strandpaviljoen en de container aan de voorwaarde is voldaan dat er een accommodatie beschikbaar is voor instructie en omkleeden. Het maakt daarbij niet uit dat het sporten plaatsvindt op openbaar terrein.

VENNOOTSCHAPSBELASTING

Hof verlaagt berekende huur bedrijfspand

Een Luxemburgse vennootschap bezit sinds 2003 een bedrijfspand in Nederland. De uiteindelijke belanghebbende (UBO) van deze vennootschap gebruikt het pand voor zijn bedrijfsactiviteiten zonder hiervoor een vergoeding te betalen. Voor belastingjaar 2018 legde de inspecteur, nog vóór het verstrijken van de aangifte-termijn, ambtshalve een aanslag vennootschapsbelasting op. Deze was gebaseerd op een berekende zakelijke huur van € 21.150. Tijdens de procedure werd de WOZ-waarde van het pand verlaagd van € 423.000 naar € 270.000, wat leidde tot discussie over zowel de timing als de hoogte van de aanslag. Hoe oordeelde de rechter?

Standpunt van de vennootschap

De vennootschap maakt principieel bezwaar tegen het tijdstip van opleggen van de aanslag. Volgens de Algemene wet inzake Rijksbelastingen (AWR) had de inspecteur moeten wachten tot na het verstrijken van de reguliere aangiftetermijn en de aanmaningstermijn. Volgens de vennootschap is de door de inspecteur berekende huur buitensporig, omdat het pand grotendeels leegstaat. De

eenmanszaak van de UBO gebruikt slechts 10% van het pand. Eerdere huurders zijn zelfs vertrokken vanwege de hoge huurprijzen. Tot slot zou een eventuele huur moeten wegvallen tegen een zakelijke bestuurdersvergoeding, aangezien de gemachtigde onbezoldigd bestuurder is.

Standpunt van de inspecteur

De inspecteur verdedigt zijn handelen met zowel juridische als economische argumenten. Juridisch betoogt hij dat de AWR geen verbod kent op het vroegtijdig opleggen van een ambtshalve aanslag. Dit is wezenlijk anders bij het opleggen van een navorderingsaanslag. Economisch onderbouwt hij de huurberekening van € 21.150 met drie verschillende methoden: een berekening op basis van de WOZ-taxatiekaart, als een percentage van de WOZ-waarde en aan de hand van een analyse van historische huurprijzen. Hij benadrukt dat het volledige pand ter beschikking staat aan de UBO, waarbij hij wijst op de historische huurprijzen van € 15.000 uit 2003.

Oordeel van de rechtbank

De rechtbank handhaaft de aanslag grotendeels, waarbij de rechtbank haar oordeel over de zakelijke huur nauwelijks motiveert. Alleen voor wat betreft de immateriële schadevergoeding wegens termijnoverschrijding is het beroep gegrond. De rechtbank kent een proceskostenvergoeding toe van € 759 aan de vennootschap.

Oordeel van het hof

Het hof maakt een duidelijk onderscheid in zijn beoordeling. Over de timing is het hof stellig: geen enkele rechtsregel verbiedt het opleggen van een ambtshalve aanslag voor het verstrijken van de aangiftetermijn. Het later verleende uitstel tot november 2019 verandert hier niets aan. Over de huurberekening is het hof echter kritischer. De inspecteur heeft zijn berekening van € 21.150 onvoldoende onderbouwd. Omdat beide partijen 5% als een redelijk percentage noemen en de WOZ-waarde is verlaagd naar € 270.000, stelt het hof de zakelijke huur vast op € 13.500.

Kosten worden niet in mindering gebracht omdat deze niet zijn aangetoond. Het hof veroordeelt de inspecteur in alle proceskosten, in totaal € 4.748.

Conclusie

Deze uitspraak onderstreept het belang van gedegen documentatie bij vastgoedtransacties tussen gelieerde partijen. Zorg voor een vooraf vastgelegde onderbouwing van zakelijke voorwaarden, gebaseerd op objectieve criteria. Een zorgvuldige administratie voorkomt kostbare procedures. Heeft u vragen over vastgoedgebruik door verbonden partijen? Wij adviseren u graag.

SUCCESSIEWET

Te late aangifte erfbelasting leidt tot belastingrente

De rechtbank Zeeland-West-Brabant is van oordeel dat de inspecteur terecht belastingrente in rekening heeft gebracht bij een aanslag erfbelasting. Door meerdere sterfgevallen in de familie en een vergissing van de notaris is de aangifte erfbelasting enkele dagen te laat ingediend. De rechtbank oordeelt dat de wet geen ruimte biedt voor verschoonbaarheid van termijnoverschrijding bij het indienen van een aangifte erfbelasting. De wetgever heeft duidelijk bepaald dat de aangifte binnen acht maanden na het overlijden moet zijn ontvangen door de Belastingdienst om berekening van belastingrente te voorkomen.

De belanghebbende voerde nog aan dat de periode, waarover belastingrente is berekend, onredelijk lang was. De rechtbank wees dit argument af. De wetgever heeft expliciet bepaald dat de renteperiode aansluit bij de termijn van het invorderbaar worden van de aanslag.

De Boer
ACCOUNTANTS

Accountantskantoor De Boer B.V.

Voorhaven 26
1135 BR Edam

Telefoon: 0299 371 771
Fax: 0299 371 383

E-mail: edam@deboeraccountants.nl
Website: www.deboeraccountants.nl